

Svensk författningssamling

Lag om ändring i ellagen (1997:857)

Utfärdad den 28 november 2019

SFS 2019:902

Publicerad
den 3 december 2019

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 2 kap. 11 a § och 4 kap. 8 § ellagen (1997:857) ska ha följande lydelse.

2 kap.

11 a §² En nätkoncession får för sin giltighet göras beroende av att den som innehar koncessionen ställer säkerhet för kostnaderna att ta bort ledningen med tillhörande anläggningar och att vidta andra åtgärder för återställning. Staten, kommuner, regioner och kommunalförbund behöver inte ställa säkerhet.

Om det kan antas att den ställda säkerheten inte längre är tillräcklig, får regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, nätmyndigheten besluta om ytterligare säkerhet.

I fråga om beskaffenheten av säkerheten gäller 2 kap. 25 § utsökningsbalken. Säkerheten ska prövas av den myndighet som prövar frågan om nätkoncession och förvaras av länsstyrelsen.

4 kap.

8 §³ På en regionledning ska inom varje normalt spänningsintervall nättariffen utformas utifrån nätkoncessionshavarens kostnader för samtliga regionledningar i hela landet som kan hänföras till respektive spänningsintervall.

Den del av de beräknade kostnaderna som utgörs av betalning för överföring på transmissionsnät och på andra regionledningar ska dock beaktas samlat endast för nätkoncessionshavarens samtliga regionledningar inom en och samma nätregion.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.

På regeringens vägnar

TOMAS ENEROTH

Magnus Corell
(Infrastrukturdepartementet)

¹ Prop. 2018/19:162, bet. 2019/20:KU3, rskr. 2019/20:48.

² Senaste lydelse 1998:854.

³ Senaste lydelse 2018:1448.